

РЕШЕНИЕ

№ 24208

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7823** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), подадена чрез юрк. Й., срещу решение № 2246 от 13.05.2024 г., постановено по НАХД № 4444/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № НП-26/25.02.2022 г., издадено от касатора, с което на Многопрофилна болница за активно лечение „Света Богородица“ ЕООД, [населено място] (МБАЛ „Света Б.“), на основание чл. 116, ал. 2 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 8000 /осем хиляди/ лева, за нарушение на т. 3.4.2.4 от Раздел VI „Изисквания за осъществяване на дейността по урология в лечебни заведения за болнична помощ и в комплексни онкологични центрове“ от Наредба № 5/06.06.2018 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Урология“ във връзка с чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/.

Касаторът моли въззивното решение да бъде отменено и да се потвърди наказателното постановление, като сочи, че при издаването на последното не са извършени нарушения на процесуалните правила и материалният закон е приложен правилно. Счита, че въззивният съд не е следвало да обсъжда по същество приетата

съдебно-медицинска експертиза и даденото по нея заключение.

В съдебно заседание касаторът, чрез юр. Й., поддържа жалбата и направените с нея искания. Предявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – МБАЛ „Света Богородица“ ЕООД оспорва жалбата, чрез адв. П., и в депозиран отговор на касационна жалба. Моли съда да остави в сила решението на СРС и да му присъди направените по делото разноски, съгласно списък (л. 27).

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, Шестнадесети касационен състав, след проверка на оспореното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е постъпила от легитимирано лице, в законния срок поради което е ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Въззивният съд е приел за установено, че МБАЛ „Света Богородица“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е лечебно заведение, осъществяващо дейността си на адрес: [населено място], [улица]. Към 2021 г. дружеството е разполагало с разрешение за осъществяване на лечебна дейност № МБ-272 от 25.01.2011 г., издадено от Министерството на здравеопазването на основание чл. 46, ал. 2 от ЗЛЗ, по силата на което му било позволено да практикува различни медицински специалности, сред които хирургия, урология и други. Реализацията на лечебната дейност се извършвала в отделни структури - клиники, отделения и клинично - диагностични структури. Основна част от тях заемало отделението по хирургия, което разполагало с II ниво на компетентност по специалността „Хирургия“ в изпълнение на медицински стандарт „Общи медицински стандарти по хирургия, неврохирургия, гръдна хирургия, кардиохирургия, съдова хирургия, детска хирургия, пластично-възстановителна и естетична хирургия и лицево-челюстна хирургия“. В същото отделение, разполагащо с леглова база, се осъществявала и дейност по медицинска специалност „Урология“, отговаряща на I ниво на компетентност в изпълнение на медицинския стандарт „Урология“. Въз основа на заповед № РД-13-819/09.09.2021 г., изменена със заповед № РД-13-872/27.09.2021 г., на изпълнителния директор на ИАМН, била извършена проверка на МБАЛ „Св. Б.“, която започнала по повод подаден сигнал във връзка с настъпила смърт на пациента К. К.. Проверката е извършена за периода от 20.09.2021 г. до 08.10.2021 г., чрез преглед на изискани от лечебното заведение и представени документи и писмени обяснения.

От проверяващия орган е констатирано, че на лицето К. К. е била поставена първична диагноза „аденолейомиоматозна хиперплазия на простатната жлеза“. От извършената предоперативна кардиологична консултация изследващият кардиолог е предписал, че оперативното лечение може да се извърши със силно повишен риск.

На 20.07.2021 г. К. К. е хоспитализиран в планов порядък в отделението по урология на МБАЛ „Света Б.“ - С. с предварителна диагноза: „доброкачествена простатна хиперплазия“; „склероза на шийката на пикочния мехур“. За приемащ лекар бил вписан д-р И. К. (специалист по Урология, притежаващ свидетелство за призната специалност с рег. № 009736 от 16.08.2004 г.), а за лекуващ лекар - д-р Н. К.

(специалист по Урология, притежаващ свидетелство за призната специалност с рег. № 009634 от 25.06.2004 г). От пациента било подписано Информирано съгласие за предоперативна анестезиологична консултация, в което е декларирал, че са му разяснени всички рискове на анестезията и е изразил съгласието да бъде опериран с регионална или обща анестезия. Била изготвена предоперативна епикриза, с данни за: обективното състояние и придружаващите заболявания на пациента; консултациите му с кардиолог и анестезиолог; предоперативната му подготовка. Лицето е насочено за лазерна оперативна намеса с предприемането на операция „лазерна простатектомия“.

Констатирано е, че на същата дата, в хода на оперативната интервенция, около 19:10 часа е предприет неуспешен опит за спинална анестезия. Взето е решение за преминаване към обща интубационна анестезия, при която пациентът е опериран от екип в състав: оператор - д-р Н. К.; асистент - д-р И. К.; инструментатор: медицинска сестра В. и анестезиолог - д-р К.. Извършена е лазерна вапорезекция на простатните дялове и на шийката на пикочния мехур, след което е поставен постоянен балонен катетър.

След края на операцията и извеждане от анестезия, пациентът е направил умерено изразена хипертензивна реакция. След възстановяване на съзнанието и спонтанно дишане е екстубиран и се е преминало към високодебитна кислородотерапия през лицева маска, въпреки което лицето е останало с повърхностно дишане и незадоволителен газообмен. Проведена е медикаментозна терапия, а след реинтубирането му пациентът е преведен в МБАЛ „А.“ със специализиран транспорт при стабилизирани витални показатели на фона на апаратна вентилация и инотропна поддръжка.

Във връзка със съставения оперативен протокол № 123/20.06.2021 г. е констатирано, че интервенцията е проведена от оператор и асистент - специалисти в медицинско направление „Урология“ на лечебното заведение.

Проверката на контролните органи завършила с констатации за допуснати от болничното заведение нарушения, обективирани в констативен протокол за извършена проверка № КП-758/18.10.2021 г.

На 07.01.2022 г., въз основа на констатациите от извършената проверка, бил съставен АУАН № А-2/07.01.2022 г., в който е прието, че лечебното заведение е нарушило т.3.4.2.4 от Раздел VI „Изисквания за осъществяване на дейността по урология в лечебни заведения за болнична помощ и в комплексни онкологични центрове“ от Наредба № 5 от 06.06.2018 г. във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ. За дата на нарушението е посочена 20.07.2021 г. Актът е връчен на законния представител на дружеството в деня на съставянето му, който го е разписал без да впише възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение.

Във основа на АУАН, при пълна идентичност на описаното нарушение и дадената му правна квалификация и преценка за неоснователност на възражението, изпълнителният директор на ИАМН издал обжалваното пред СРС наказателно постановление, с което на МБАЛ „Света Богородица“ ЕООД, на основание чл. 116, ал. 2 от ЗЛЗ, е наложена имуществена санкция от 8000 лева.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена разбор и анализ на приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства,

както и приетото, без оспорване, заключение на СМЕ.

Районният съд във връзка с извършената преценка относно спазването изискванията на ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на НП е установил, че в случая липсва конкретно описание на извършеното нарушение, тъй като в АУАН/НП не е посочено нивото на компетентност, на което е следвало да отговаря структурата на лечебното заведение, за да извърши предприетата операция - процесуално нарушение по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Според решаващия състав описанието на нарушението не позволява да се идентифицира конкретното съдържание на медицинския стандарт по урология, който се твърди да е нарушен. В мотивите на решението е посочено, че доколкото АНО твърди, че процесната операция е била „голяма“, същата освен, че е следвало да се извърши в структура с по - високо ниво на компетентност, е следвало да се предприеме от екип от оператор и двама асистенти. В тази връзка, Съдът е приел, че липсва разграничение кое от двете изисквания е прието за нарушено, доколкото в Раздел VI от Наредба № 5 от 06.06.2018 г. са разписани отделни изисквания относно числеността и специализацията на екипа, които са поставени в зависимост от съответното ниво на компетентност на конкретното отделение. Според СРС, по този начин е допуснато смесване на два обособени медицински стандарта, приложими в здравните звена, практикуващи медицинските манипулации - единият касаещ състава на урологичния екип, а другият - нивото на компетентност на отделението, в което той практикува дейността си. Отделно от това, въззивният съд е счел НП за издадено и при неправилно приложение на материалния закон. Приетите изводи е аргументирал и с част от констатациите на СМЕ, съобразно която процесната операция е трансуретрална и не се характеризира с голяма сложност и обем. Изложил е още, че изискването за осъществяване на оперативната дейност от екип в състав от оператор и двама асистенти, касае само и единствено случаите, в които клиника/отделение по урология е от трето ниво на компетентност — аргумент от систематичното разположение на това правило в т. 3 от Раздел VI на Наредбата, а с процесното НП е прието, че клиниката по урология на жалбоподателя е от първо ниво на компетентност. По тези съображения първоинстанционният съд е отменил наказателното постановление като незаконосъобразно.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление следва да отговарят на всички законоустановени правила относно формата и съдържанието им и да бъдат издадени от компетентен орган.

Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН определят съдържането на АУАН и НП. Като задължителен реквизит, в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, се изисква посочване, в обстоятелствената част на двата акта, на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване ще бъде изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Необходимо е НП да съдържа фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност – обстановката, при която е било извършено, начинът и средствата за осъществяването му, конкретно настъпилите общественоопасни последици и др. Няма значение дали тези обстоятелства ще бъдат коментирани извън съответстващите им юридически признаци на нарушението, или едновременно с тях. Важно е да се

осигури възможност на страните и контролиращата съдебна инстанция да установят механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган. Спазването на посочените изисквания служи за очертаване кръга на доказателственорелевантните факти, за преценка относно правилността на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. Нарушаването им пък е пречка за съда да провери волята на административно-наказващия орган и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено съответствието на твърденията, обективирани в НП, с обективната действителност и доказателствената съвкупност. Липсата на пълно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, така както е посочено в чл. 57, т. 5 от ЗАНН, представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му. В настоящия случай, за да е налице коректно описание на нарушението е следвало в АУАН и НП да се посочи нивото на компетентност, (обхващащо вида и обхвата на осъществяваната лечебна дейност от съответната структура на лечебното заведение за болнична помощ, както и неговия капацитет), на което е следвало да отговаря структурата от лечебното заведение, за да се извърши предприетата операция.

Не е изпълнено и изискването за прецизно правно квалифициране на нарушението, доколкото изискването за осъществяване на оперативната дейност от екип в състав от оператор и двама асистенти, касае само и единствено случаите, в които клиника/отделение по урология е от трето ниво на компетентност — аргумент от систематичното място на това правило в т. 3 от Раздел VI на Наредбата, а в НП е посочено - първо ниво на компетентност.

Неоснователни са възраженията на касатора, че в постановения съдебен акт Съдът се е позовал изцяло на констатациите в приетото заключение по СМЕ. Тъкмо обратното, въззивният съд е възприел критично, приетото без оспорване, заключение на съдебно-медицинската експертиза и е основал на него решението си, като е съобразил, че в част от своите умозаклучения вещото лице си е позволило да аргументира изводи от чисто правно естество - такива, насочващи към обосновката на спорните въпроси посредством съпоставката на юридическите разрешения, възприети в подзаконовия нормативен акт (Наредба № 5 от 06.06.2018 г.). В тези си изолирани части заключението е било изключено от доказателствената съвкупност, като (противно на възраженията в касационната жалба) изводите до които е достигнал въззивният съд и на които е основал решението си, са правилни. Следва да се отбележи също така, че в хода на съдебното производство касаторът не е оспорил експертизата, не е поискал назначаване на тройна експертиза, а единствено в хода по същество на спора процесуалния представител е заявил, че СМЕ не следва да бъде кредитирана.

Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъди сумата от 1100 лв. – адвокатско възнаграждение, което съгласно договор за правна защита и съдействие и преводно нареждане (л. 28-29) е платено изцяло и по банков път при подписването на договора.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Шестнадесети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2246 от 13.05.2024 г., постановено по НАХД № 4444/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав. ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ – [населено място] да заплати на Многопрофилна болница за активно лечение „Света Богородица“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], сумата от 1100 (хиляда и сто) лева – разноски по делото. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: